

EUB-23/2011.
(EUB-44/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2011. október 25-én, kedden, 10 óra 09 perckor
az Országház Delegációs termében (főemelet 40.)
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
Eszmecsere az Európai Gyáriparosok Kerekasztalának képviselőivel - Brian Ager főtitkár úrral és Dennis Kredler stratégiai igazgató úrral -, valamint a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjaival	5
Az elnök felvezetője	5
Kerekes László bevezetője	6
Brian Ager hozzászólása	7
Kerekes László kiegészítése	11
Kérdések, vélemények	11

Napirendi javaslat

1. Eszmecsere az Európai Gyáriparosok Kerekasztalának képviselőivel - Brian Ager főtitkár úrral és Dennis Kredler stratégiai igazgató úrral -, valamint a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjaival

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke

Mile Lajos (LMP), a bizottság alelnöke

Lipők Sándor (Fidesz)

Tessely Zoltán (Fidesz)

Ughy Attila (Fidesz)

Káli Sándor (MSZP)

Bana Tibor (Jobbik)

Murányi Levente (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Ivanics Ferenc (Fidesz) Lipők Sándornak (Fidesz)

Nógrádi Zoltán (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)

Dr. Szalay Péter (Fidesz) Ughy Attilának (Fidesz)

Dr. Vejkey Imre (KDNP) dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)

Dr. Botka László (MSZP) Káli Sándornak (MSZP)

Meghívottak részéről**Hozzászólók**

Kerekes László vezérigazgató Közép-Európa Dél, AkzoNobel Coatings, a HEBC elnöke

Takács János vezérigazgató Közép-Európa (Electrolux)

Brian Ager főtitkár (European Round Table of Industrialists)

Dennis Kredler stratégiai igazgató (European Round Table of Industrialists)

Erényi Balázs elnök (Shell Hungary)

Peter A. Hegedűs korábbi elnök (tiszteletbeli tag, HEBC)

Jelenlévők

Müller A. Zsolt ügyvezető igazgató (OMV)

Rikard Jonsson korábbi elnök (tiszteletbeli tag, HEB)

Szántó Judit ügyvezető igazgató, a HEBC titkára

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 09 perc. - Az ülés folyamatos angol-magyar szinkrontolmácsolással zajlik.)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim! Szeretném tájékoztatni önöket arról, hogy ez a mai ülés egy rendes, menetrendszerű bizottsági ülés, tehát azzal kell kezdenünk, hogy a napirendet megszavazzuk, aztán majd folytatjuk a további napirenddel. Ahogy megbeszéltük, ma délelőtt körülbelül 1,5 óránk van egyeztetésre.

Hölgyeim és Uraim! Ha megengedik, kérném önöket, hogy használják a berendezést. Azt mondják, működik is. Akkor váltsunk magyarra, hiszen rendes bizottsági ülésen vagyunk.

Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm vendégeinket, az Európai Gyáriparosok Kerekasztalának képviselőit, Brian Ager főtitkár urat és Dennis Kredler stratégiai igazgató urat, valamint a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjait.

Első teendők a határozatképesség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes. Eseti képviseleti megbízást jelentek be: Ughy Attila képviselő úr képviseli Szalay Pétert; Hörcsik Richárd képviseli Vejkey Imrét; Firtl Mátyás alelnök úr képviseli Nógrádi Zoltánt; Lipők Sándor képviselő úr képviseli Ivanics Ferencet.

Második teendők a napirendi pont megállapítása. Képviselőtársaim a törvényi előírásnak megfelelően kézhez kapták az értesítést a mai ülésről és a mai napirendi pontunkról: eszmecsere az Európai Gyáriparosok Kerekasztalának képviselőivel - Brian Ager főtitkár úrral és Dennis Kredler stratégiai igazgató úrral -, valamint a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjaival. Kérdezem képviselőtársaimat, van-e valakinek ezzel kapcsolatban megjegyzése, véleménye. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem látok ilyet. Szavazást rendelek el. Aki egyetért a napirendi pont megtárgyalásával, kérem, jelezze! (*Szavazás.*) Köszönöm szépen.

A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag megszavazta a napirendi pontot.

Eszmecsere az Európai Gyáriparosok Kerekasztalának képviselőivel - Brian Ager főtitkár úrral és Dennis Kredler stratégiai igazgató úrral -, valamint a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjaival

Az elnök felvezetője

Tisztelt Bizottság! Tehát amint említettem, a mai napon egyetlen egy napirendi pontunk van: eszmecsere az Európai Gyáriparosok Kerekasztalának képviselőivel - Brian Ager főtitkár úrral és Dennis Kredler stratégiai igazgató úrral -, valamint a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjaival. Engedjék meg, hogy ismételtelen köszöntsem Brian Ager főtitkár urat és az igazgató urakat, valamint a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjait. Úgy hiszem, az elmúlt egyik bizottsági ülésünkön egy nagyon komoly és nagyon jó eszmecserét folytattunk a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjaival.

Ezúton is szeretném megköszönni, hogy önök évek óta veszik a fáradságot és találkoznak a bizottságunkkal, és ez a legutóbbi bizottsági ülésünkön is kiderült, hogy ezek a találkozók nem meddő viták, hanem nagyon hasznosak. Hasznosak számunkra, mert egyfajta tükröt tartanak elé, politikusok elé, akik nem vagyunk mind közgazdászok, akik egy kicsit másképpen szemléljük az életet, mint önök esetleg. Éppen ezért fontos, hogy önök véleményt mondjanak a mindenkor magyar kormány munkájáról és a mi munkánkról is.

Ezeknek a találkozóknak van egy fontos fókusz: Magyarország európai uniós tagsága. Mik azok a vélemények és tanácsok, amiket nekünk, döntéshozóknak érdemes

megfogadni? Emlékszem, Magyarország európai uniós csatlakozása előtt az önök véleménye sokszor döntő volt, és a csatlakozásunk után eltelt hét évben is mindig figyeltünk az önök véleményére. Ezért most ezt minden évben folytatjuk, és ezért külön megtiszteltetés számunkra, hogy most - kibővülve az Európai Gyáriparosok Kerekasztalának képviselőivel - tovább folytathatjuk ezt az eszmecserét. Ez, ahogy szokták mondani, őszinte és baráti, és nem kertelünk, szükség van ezekre a véleményekre, különösen most, amikor az eurózána válságát, azt is mondhatnám, hogy az Európai Unió válságát éljük át, és különösen most, amikor az Országgyűlésben Matolcsy miniszter úr éppen most kezdi az expozéját (*Mile Lajos: Már elmondta!*) vagy már elmondta, és folytatjuk az adótörvények, illetve a következő év költségvetésnek megvitatásával.

Egy parlament és egy képviselő éves ciklusában az egyik legfontosabb törvény az adótörvény, ezért fontos, hogy részt vegyünk ebben a vitában, és nemcsak a kormánypárt, hanem az ellenzék is, ezért látható, hogy kevesebben vagyunk. Akik még állva maradtak ebben a vitában, közülük ketten-hárman pedig Brüsszelbe készülnek, hiszen az európai csúcs folytatódik, és éppen ma reggel 8 órakor hallgattuk meg a nagybizottsági ülésen Orbán Viktor miniszterelnök urat a 2004. évi LIII. törvény keretén belül, hogy egyfajta mandátumot vagy felhatalmazást adjunk a magyar álláspontról. Ez egy nagyon jó megbeszélés volt, kíváncsian várjuk önökkel együtt, hogy mi lesz a mai és a holnapi tanácskozásnak az eredménye.

Nos, tisztelt elnök úr, főtitkár úr, igazgató urak, elnézést a hosszabb bevezetőért! Engedjék meg, hogy röviden bemutassam bizottságunkat. Mint ahogy elmondtam a legutóbbi találkozónkon is, az Országgyűlés legfontosabb bizottságában vagyunk. (*Derűlttség.*) Ez pedig a Delegációs terem, egy történelmi terem, ahol az Osztrák-Magyar Monarchia idején a közös ügyeket, a három közös ügyet tárgyalták. Tehát mi uniós bizottságként szívesen jövünk ide tárgyalni, mert mi az Osztrák-Magyar Monarchia idején már megelőlegeztük Európának, hogy hogyan kell a kisebbségekkel együtt élni, hogyan kell uniós formában, igaz, kisebb formában, tehát mi erre is képesek vagyunk.

Firtl Máttyás alelnök úr a KDNP részéről, Mile Lajos, Lehet Más a Politika, a másik alelnökünk, Lipők Sándor képviselő úr a Fidesz részéről, Ughy Attila képviselő úr a Fidesz részéről, Káli Sándor, a Magyar Szocialista Párt részéről, Bana Tibor a Jobbik és Murányi Levente szintén a Jobbik képviselője, Juhász László a bizottság főtanácsadója és Dóczy Zsuzsánna a munkatársunk.

Főtitkár Úr! Elnök Úr! Átadom a szót, és elnézést kérek a hosszú bemutatkozásért.

Kerekes László bevezetője

KEREKES LÁSZLÓ, a HEBC elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Hölgyeim és Uraim! Nagyon örülünk, hogy röviddel az HEBC szeptember 20-ai látogatása után ismét találkozhatunk abból a jeles alkalomból, hogy Brian Ager főtitkár úr és Dennis Kredler úr, az ERT stratégiai igazgatója Magyarországra látogatott.

Az HEBC anyaszervezetének súlyát jól érzékelteti, hogy vállalatainknak az európai értékesítése meghaladja az ezer milliárd eurót, közel 6,6 millió munkahelyet teremtve Európában.

Az ERT tagsága az ipar és a technológia széles körét felölelő európai székhelyű multinacionális vállalatok legfelső vezetőiből áll, személyre szóló meghívás alapján. Az ERT vezetése idén márciusban találkozott Orbán Viktor miniszterelnök úrral és a kíséretében lévő Varga Mihály úrral, Matolcsy György úrral, Gottfried Péter úrral, Szijjártó Péter úrral és Györkös Péter úrral. Így külön öröm számunkra, hogy a magyar EU-elnökséget követően most a magyar parlament Európai ügyek bizottságának a tagjaival is szót válthatunk.

Mielőtt azonban átadom Brian Ager főtitkár úrnak a szót, kérem, engedjék meg, hogy ismételen bemutassam a HEBC jelenlévő tagjait, illetve az általuk képviselt cégeket. Ferenczi Tamás ügyvezető, a British Telecom képviselőjében; Takács János vezérigazgató úr, az

Electrolux közép-európai igazgatója; Müller Zsolt ügyvezető úr, OMV Hungária; Erényi Balázs úr, az igazgatóság elnöke, Shell Hungary; Hegedűs Péter úr, a HEBC korábbi elnöke, tiszteletbeli tag; Rikard Jonsson, az ABB korábbi elnöke, a HEBC tiszteletbeli tagja; Szántó Judit úrhölgy, a HEBC titkára; és jómagam Kerekes László vagyok, a HEBC elnöke.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Brian Ager főtitkár úr több témával kapcsolatban mutatná be az ERT véleményét, meglátásait, mely anyagot korábban elküldtük önöknek szíves tájékoztatásul. Megkérném a főtitkár urat, hogy ismertesse velünk az ERT véleményét.

Brian Ager hozzászólása

BRIAN AGER, az European Round Table of Industrialists főtitkára: Nagyon szépen köszönöm, László, és mindenkinek jó napot kívánok. Tisztelt Parlamenti Képviselő Urak és Elnök Úr! Igazi megtiszteltetés az, hogy itt lehetünk a mai napon, nemcsak azért, mert itt, Budapesten, ebben a gyönyörű épületben vagyunk, ami számomra az első alkalom, hanem ahogy ön is mondta, mi is tudjuk azt, hogy mennyire sűrű a jelenlegi időszak, sokszor olyan ok miatt, ami talán aggasztónak tűnik, de ennek ellenére nagyra becsüljük azt a lehetőséget, amit kaptunk ma önöktől.

Engedjék meg, hogy néhány nyitó megjegyzéssel kezdjem az ERT-vel kapcsolatban, tehát az Európai Gyáriparosok Kerekasztalával kapcsolatban. Ahogy László mondta, ez egy informális fórum, ami körülbelül, tehát még egyszer mondom: körülbelül 45, de maximum 50 vezérigazgatót, illetve elnököt tömörít. Ezen szint alatt nincsenek tagok, mégpedig a legnagyobb multinacionális cégek képviselőiről, vezérigazgatóiról van szó, amelyek Európában működnek.

Ezeknek a vállalatoknak a központja Európában van, de globális szinten működnek. Ahogy az elnököm szokta mondani: multinacionális cégek vagyunk, de a szívünk és az agyunk európai. Ez nagyon fontos. Ezek a vállalatok különböző pontokon helyezkednek el Európában, és ahogy László is hangsúlyozta, a teljes forgalmuk több, mint 1000 milliárd euró, és körülbelül 6,6 millió embert foglalkoztatnak közvetlenül vagy közvetetten. Tehát meglehetősen erőteljes szövetségről van szó.

Nagyon büszkék vagyunk arra, hogy az ERT-nek van magyar tagja is: Hernádi úrról van szó, aki a Mol elnöke. És nagyon büszkék vagyunk arra is, hogy támogatni tudjuk az Európai Magyar Üzleti Tanácsot, az itt lévő kollégáimat, és nagyon szépen köszönjük nekik, hogy megszervezték a mai találkozót.

A HEBC-t Magyarország európai uniós tagságának támogatására hozták létre, de annyira sikeres volt, hogy folytatta a tevékenységét ezt követően is, és a magyar döntéshozóknak az európai szakpolitikákkal kapcsolatosan adott tanácsokat. Tehát a HEBC a mi számunkra ezért egy nagyon fontos és különleges része az ERT hálózatának, amelynek az a célja, hogy a makroszintű döntéseket próbálja relevánssá tenni a magyar környezetben. Ilyen szempontból nagyon fontos szerepe van, és képes befolyásolni az európai vitákat és az európai döntések magyarországi implementációját.

Az ERT-nek az a meggyőződése, hogy nem lehetünk sikeresek Európában, csak akkor, hogyha a globális gazdaságban versenyképesek tudunk maradni. A vállalatok folyamatosan törekszenek arra, hogy fenntartsák a versenyképességüket, és nagymértékben függenek a hazai piacokon érvényesülő rendelkezésektől.

Az ERT-nek az a célja, hogy az innovációt és a vállalkozó szellemet erőteljesebbé tegye és támogassa. És természetesen ennek a törekvésnek nemzeti és európai szinten egyaránt érvényesülnie kell. Tehát legalább három szinten kell jelen lennünk ahhoz, hogy Európában a szakpolitikai döntéseket előmozdíthassuk. Ez most továbbvisz minket az európai gazdaság helyzetére és arra, hogy milyen globális szinten az európai vállalatok helyzete. Ez a két téma természetesen szorosan összefügg.

Ahogy az elnök úr is hangsúlyozta, az európai vita jelenleg az eurózóna válságával kapcsolatos, és az egységes gazdaságnak, illetve az egységes pénznemnek az összeomlása katasztrofális lenne nemcsak Európa számára, hanem az egységes piac projektjeinek a számára is. Ezért többek között arra van szükség, hogy létrehozzunk egy tervet, amelynek segítségével visszatérhetünk a fenntartható fiskális politikákhoz.

Hadd tegyem mindezt azonban egy szélesebb összefüggésben! Az európai vállalatok nagyon komoly változásokkal kell, hogy szembenézzenek, ezek azonban nagymértékben láthatatlanok az európai megfigyelő számára, különösen azok számára, akik szakpolitikai döntéseket hoznak Brüsszelben. Nagyon sok mindenről van itt szó, és látni kell azt, hogy a globális gazdaság folytatja a növekedését és a működését. Az ERT-tagvállalatok a világ különböző pontjain működnek, ezeket a globális fejleményeket nagyon világosan látják, és ilyen szempontból összefüggésekbe tudják helyezni az európai döntéseket. És bizony nagyon komoly eltérést lehet látni az Európai Unió fejlődési iránya és az európai vállalatok globális tapasztalatai között.

Az Európai Unióban a legfontosabb gazdasági megközelítés a nyolcvanas évek óta alapvetően a piaci alapelveken, az egységes piacon, a hálózati iparágak liberalizációján és az egységes valután nyugodott. Ezek a szakpolitikák nagyon fontos motorját képezték annak, hogy az európai vállalatok sikeresen tudtak működni a globális szinten. És ez azt is lehetővé tette az európai vállalatok számára, hogy Európán belül magas szintű munkahelyeket és növekedést generáljanak. Tehát természetesen a jövőben is támogatjuk ezt a megközelítést.

Ugyanakkor azt is tapasztaljuk, hogy a növekvő, egyre súlyosbodó adminisztratív teher egyre nehezebb helyzetbe hozza a vállalatokat. Ahogy a direktívákat, az irányelveket a 27 országban 27 különböző módon valósítják meg, csak tovább súlyosbítja a helyzetet. Nagyon sokszor azt látjuk, hogy egy nemes cél vezérli az európai döntéshozókat, mégpedig az, hogy példamutatással vezéreljék, irányítsák a globális változásokat, de sajnálatos módon ez nagyon sokszor nem éri el a kívánt hatást.

Ezeknek a szakpolitikáknak a hatása külön-külön meglehetősen kicsinek tűnik, ugyanakkor amikor az egészet egyben tapasztaljuk, akkor már komoly versenyhátrányokhoz és torzulásokhoz vezet, és nagyon komoly költségnövekedést jelent a vállalataink számára. Ez bizony nagy ellentétet képvisel azzal szemben, hogy a gazdaságok egyre inkább konszolidálódnak.

Tapasztalhatjuk azt, hogy a hazai piacokon nagyon sok helyen megpróbálják védelmezni a vállalatokat, és akár aktív állami segítséget is kapnak ezek a vállalatok. Tehát azt látjuk, hogy az európai gazdaságok meglehetősen agresszív más gazdaságokkal kell, hogy szembenézzenek. Hadd legyen nagyon világos: egyetlen másodpercig sem akarjuk azonban azt mondani, hogy az új versenytársak megjelenése rossz dolog lenne. Teljes egészében támogatjuk és hiszünk a teljes és tisztességes versenyben, azonban ha ezeknek a versenytársaknak a megjelenése oly módon zajlik, amit nem tekinthetünk tisztességesnek, legalábbis nem abból az egységes piaci szempontból, amit az Európai Unió képvisel, akkor mi nyilvánvalóan versenyhátrányba kerülünk. Elküldtük az anyagot az Európai Tanácsnak is, hiszen az euróválságon kívül az Európai Tanács a globális versenyképességet is a napirendjére tűzte, és ha jól tudom, önök is megkapták ezt az anyagot, és ha még nem, akkor ez hamarosan megtörténik. Tehát ennek a részleteivel most nem szeretnék foglalkozni.

Három pontot azonban kiemelnék. Ebben az anyagban azt hangsúlyoztuk először is, hogy teljesen követnünk kell a szabad piac alapelvét, és ebbe beletartozik az egységes piac befejezése, úgy értem, hogy teljessé tétele, és ezzel kapcsolatban lesznek még megjegyzéseim. Ezen kívül biztosak vagyunk abban, hogy ez az, ami sikeressé tette a vállalatainkat, és a jövőben is ez lesz az út.

A második pedig, hogy hiszünk abban, hogy minden szakpolitikába bele kell venni az iparágak megfelelő előtérbe helyezését. Nincs értelme a versenyképesség támogatásának

európai uniós szinten, hogyha nemzeti szinten a döntéshozóknak más prioritásaik vannak. Ezért úgy gondoljuk, elnök úr, hogy az ilyen típusú bizottságoknak óriási a szerepe, hiszen az önök tekintélyét latba vetve világossá tehetik, hogy mennyire össze kell kapcsolni az európai szintű és a nemzeti szintű vitákat, megbeszéléseket. A harmadik pedig, hogy oda kell figyelni a külpolitikára, az Európai Unió külpolitikájára is, ezt össze kell kapcsolni a gazdasági aspektusokkal. Úgy érezzük, hogy az Európai Uniónak nincs kellőképpen erős hangja a külpolitikában, és úgy tűnik, hogy az Európai Unió sokszor elveszíti a befolyását a külpolitika irányításában, ennek az az oka, hogy nem egyetlen hangon lépünk fel.

Természetesen az euróválság mindannyiunkat nyugtalanná tesz, és így van ez már jó néhány hónap óta. Hadd tegyek világossá néhány lényeges dolgot! A monetáris és a gazdasági unió nagyon fontos szerepet játszik az egységes piac kialakításában. Ez tette lehetővé, hogy Európa alkalmas legyen a globalizációra, és ezért határozottan támogatjuk azokat az erőfeszítéseket, amelyeknek az a célja, hogy a monetáris uniót stabilizálják.

A második megjegyzésem, hogy akár implicite, akár explicite rendkívül hátrányos lenne azt sugalmazni, hogy európai tagállamok, eurótagállamok ki tudnának lépni az eurózónából, anélkül, hogy ennek rendkívül súlyos hátrányos hatása lenne. Le kell vonnunk a tanulságokat ebből a válságból, és vissza kell állítani a hitelességet. Azonnali akciókra van szükség ahhoz, hogy visszaállítsuk a piacba vetett hitet és elinduljunk a növekedés útján, és javítsuk az Európai Unió architektúráját. Ezeket a különböző kérdéseket párhuzamos módon kell kezelnünk, és nyilván nem népszerű intézkedéseket is meg kell majd tennünk. Azonban a hezitálás, a bizonytalanság, amelyet hetek és hónapok óta tapasztalunk, nyilvánvalóan egyszerűen csak szükségessé teszi és növeli a szükségletét annak, hogy még nehezebb döntéseket hozzunk meg a jövőben.

Néhány kulcspontra hadd hívjam fel a figyelmet, amit szintén szerepeltetünk az anyagunkban, ez pedig elsősorban a következő: a növekedés lehet az egyetlen útja, a fenntartható útja a válságból való kilábalásnak. A jó hír itt az, hogy a legtöbb eszköz, amelynek segítségével ezt remélhetjük, már beazonosításra került, és már itt van a kezünkben. Most már csak lépni kell. A kulcsfontosságú lépéseket az Európa 2020 stratégia már mind felsorolja. Ezek közül néhány különösen fontos, így például az innováció nyilvánvalóan kulcsfontosságú motorja a fenntartható növekedésnek. Ez azt jelenti, hogy Európa nemcsak másolni fog dolgokat, hanem az agyak munkájára épülhet majd. Ez nagyon fontos. Az innováció zászlóshajó szerepet kell hogy vállaljon. Támogatjuk azokat a terveket is, amelyeket a Horizont 2020-as programban fektettek le, amelyek a kutatás-fejlesztéssel kapcsolatosak. Ugyanis ez sokkal erősebb hangsúlyt fektet az innovációra, mint amelyet korábban tapasztaltunk az Európai Unió részéről a kutatás-fejlesztés területén.

Az euróválság kontextusában azt is javasoltuk, hogy a periférikus országokban is támogatni kell az innovációt, ugyanis határozottan hiszünk abban, hogy az egységes piacot tovább kell erősíteni, különösen olyan területeken, amelyeket még nem lehet egységesnek tekinteni. Úgy gondoljuk, ez az egységes piacra vonatkozó törvény egy nagyon jó kezdeményezés, és további szakpolitikai kezdeményezéseket kell tenni annak érdekében, hogy még szélesebbé és mélyebbé tegyük az Európai Unió egységes piacát. Például nem létezik egységes digitális piac, és az energiahatékonyság és energiaellátás jelenlegi problémáinak keretében Európának egy egységes energiapiacra is szüksége van. Úgy gondoljuk, hogy a szolgáltatási direktívát sem sikerült még teljes egészében bevezetni számos tagállamban, és erre is szükség van, és valószínűleg egységes banki piacra is szükség lenne.

Tehát ezek azok a gondolatok, amelyeket szerettünk volna bemutatni. Úgy gondoljuk, hogy ezek talaján remélhető, hogy elindul majd a növekedés, és nem lesz szükség arra, hogy további közkiadásokat eszközöljünk.

De természetesen nemcsak jó hírek vannak, hanem rossz hírek is, és a rossz hír az, hogy tudjuk, hogy mit kell tenni, de ugyanakkor sajnálatosan be kell látnunk, hogy a

múltunkban nem voltunk túlságosan jók ezen a területen. Nézzük csak meg a lisszaboni terveket, nézzük meg, hogy mit szerettünk volna elérni 2010-re! Egyértelmű a vélekedés, hogy a legtöbb célt nem sikerült elérni. Voltak dolgok, amik megtörténtek, amiket megtettünk, de ez nem volt elég ahhoz, hogy az ígéreteket valóságra váltsuk.

Az Európa 2020-as stratégia talán valamelyest erősebb implementációs mechanizmussal rendelkezik, de mindez továbbra is a nemzeti szakpolitikai döntéshozókon múlik. Éppen itt ragadható meg a legfontosabb probléma: nagyon jó célokat fogalmazhatunk meg magunknak, de sajnálatos módon ezek csak az Európai Unió szintjén jelennek meg, ezek nem jelennek meg a nemzeti és regionális szakpolitikákban. Ezért van szükség arra, hogy európai szintű versenyképességi szakpolitikát alakítsunk ki. A versenyképesség növelésének minden szakpolitikában meg kell jelennie, és természetesen ha mindezt valóra tudjuk váltani, akkor sokkal többet tudunk tenni az európai gazdaság növekedéséért és az európai munkahelyek teremtéséért, mint bármilyen más eszközzel. Európának meg kell értenie, hogy a jövője a sikeres, innovatív ipar, gazdaság működésén múlik.

Hamarosan további dokumentumokat fogunk kibocsátani a megállapításaink támogatására. Mindez világos tényeken alapszik. Az Európai Unióban az ipari termelés a GDP legalább egynegyedét teszi ki, Magyarországon ez 30 százalék, ez még ennél is jobb. Ennek megfelelően egynegyedét az összes fizetésnek az ipar fizeti ki. Az ipar 72 millió európai embert foglalkoztat, tehát minden egyes munkahely az iparban valamilyen más munkahelyhez is kapcsolódik, egyhez vagy kettőhöz akár. Ezért gondoljuk úgy, hogy szükséges az ipart és a szolgáltatást külön tekinteni, elkülöníteni a többi területtől. Természetesen továbbra is hiszünk a szolgáltatások fejlődésében, de úgy gondoljuk, hogy az ipar van mindennek a középpontjában. Sajnálatos módon ezt éveken keresztül elhanyagoltuk, és ez hátrányosan befolyásolta Európa azon képességét, hogy saját szakpolitikai céljait megvalósítsa.

Vegyünk példát a klímaváltozás politikáról: egyértelműen támogatjuk az Európai Unió 20-20-20 célkitűzéseit. Ez egy nagyon jó példa arra, amikor Európa képes vezetni. A probléma azonban az, hogy Európa elmarad a közszektor támogatásának tekintetében, és nem elegendők a befektetések az alacsony szén-dioxid-kibocsátású innovációk vonatkozásában. Ezek az innovációk pedig kulcsfontosságúak ahhoz, hogy valóban elérjük ezeket a célokat, úgyhogy itt egy megfelelőségi hiánnyal állunk szemben. A következő példa a megújítható energiaforrások. Természetesen szeretnénk, hogyha a megfelelő mixet ki tudnánk alakítani, de reálisan kell gondolkodnunk, aggasztó különbségek mutatkoznak a különböző tagállamok között annak megítélésében, hogy mennyire reálisak ezek a célok.

Engedjenek meg néhány záró megjegyzést az Európai Unió több éves pénzügyi keretével kapcsolatosan, illetve a 2014-től 2020-ig tartó költségvetéssel kapcsolatosan. Úgy gondoljuk, hogy ezt a költségvetést meg kell reformálni, és olyan szakpolitikákra és intézkedésekre kell helyezni a hangsúlyt, amelyeknek eredményeképpen a versenyképesség növekszik, elindulhat a növekedés és több munkahelyet lehet teremteni. Hangsúlyozni kell a kutatás-fejlesztést és az innovációt. Ehhez azonban kemény döntéseket kell meghozni, beleértve a mezőgazdaság területét. Úgy gondoljuk, hogy a korlátozott erőforrásokat célirányos módon kell elkölteni.

Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Kulcsfontosságú, döntő időszakot élünk Európában, egyre erősebb a globális verseny. Ez azonban nemcsak az ipar számára jelent problémát. Az ipar, ahogy említettem, mindennek a közepén helyezkedik el, ez felelős a munkahelyek teremtéséért, a növekedésért, az innovációért és azért, hogy megtalálja a válságból való kivezető utat. De minden európai ember érdekében és az európai álm megvalósításának érdekében mi tudjuk, hogy mit kell tenni, és reméljük, megkapjuk az önk támogatását is ahhoz, hogy ez valósággá válhasson.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, főtitkár úr. Kérdezem az Üzleti Tanács magyar tagjait, hogy van-e kiegészítésük, kommentárjuk.

Kerekes László kiegészítése

KERÉKES LÁSZLÓ, a HEBC elnöke: Ha megengedi, elnök úr, akkor én is megkérdezem a tagokat.

Nekem lenne egy kiegészítemem. Mint ahogy említette az elnök úr, körülbelül egy hónappal ezelőtt voltunk itt, akkor az éves jelentésünknek a különböző megállapításait tárgyaltuk. Azóta volt lehetőségünk ülésezni, a Magyar Európai Üzleti Tanácsnak, és áttekintettük azokat a történéseket, amelyek az elmúlt hetekben, hónapokban történtek.

És hogy kapcsolódjak Brian Ager főtitkár úr gondolataihoz a versenyképesség torzulásaival kapcsolatban, ismételten aggályunkat szeretnénk kifejezni mint iparvállalatok képviselői, hogy több olyan döntés is született az elmúlt időszakban, amely a kiszámíthatóságot ismét megkérdőjelezte. Ennek szerettem volna hangot adni, hogy magyar relevanciája is legyen annak a gondolatkörnek, amit Ager főtitkár úr felvetett. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönjük szépen a főtitkár úr beszámolóját. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ha kérdés, vélemény megfogalmazódott, akkor most elmondhatják. És ugyanígy ha a tagokban is megfogalmazódtak kérdések, akkor próbálunk rájuk válaszolni. *(Jelzésre.)* Firtl alelnök úr.

Kérdések, vélemények

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: Tisztelettel köszöntöm önöket és az elnök úr összefoglaló gondolatait is köszönöm, hiszen többször utalt arra, hogy az anyagban mi szerepel. És valóban, az anyagot átolvasva és az elhangzottak kapcsán felmerül egy-két kérdés.

Amikor önök azt fogalmazzák meg, hogy az euróválság egy előrevezető úr, ha ezt esetleg bővebben kifejtenék, mert valóban tudjuk, hogy a válság nagyon nagy gondot okoz mindenki számára, így Magyarország számára is, de hogy ez miként előrevezető út, ha ezt egy kicsit részletesebben kifejtenék. Hiszen a későbbiekben azt fogalmazzák meg, hogy a fizetőképtelen országokat konszolidálni kell, és aztán meg azt mondják, hogy de ezt úgy kell, hogy a fizetőképes országoknak ne okozzon különösebb gondot. Ezt miként kellene végrehajtani? Pontosan a ma reggeli megbeszélés alapján, amit a miniszterelnök úrral folytattunk, várjuk azokat a döntéseket, amik ma, meg holnap megszületnek. Tehát ezt önök miképp gondolnák? Ez az egyik.

A másik pedig az, abban maximálisan egyetértünk, hogy a lisszaboni szerződést követően az egységes külpolitika nem igazán valósult meg, valóban, de ezt én annak tudom be, hogy ez most egy újszerű felállás, de az elkövetkező időben erre valóban nagy figyelmet kellene fordítani. És akkor itt jön az a kérdés is, hogy ennek az aspektusában fogalmazzák-e meg azt, amikor az USA-beli, illetve a brazil közbeszerzési eljárásokra gondolnak, hogy ott miként van ez megfogalmazva, mert a közbeszerzési eljárásokról is megfogalmazznak gondolatokat.

És még egy dolog volna a fizetőképes, illetve a fizetőképtelen országoknak a kérdéskörében, hogy miként látják egyrészt a görög példát, másrészt azt, hogy Magyarország egy olyan politikát folytat most, hogy az államadósság csökkentésére helyezi a fő hangsúlyt? Ezt önök miként ítélik meg? Erre lennék én a magam részéről kíváncsi.

ELNÖK: Még mielőtt megadom a szót az alelnök úrnak, éppen a most folyó költségvetési vitáról szeretnék nagyon röviden néhány szót szólni, hiszen úgy gondolom,

érdekli önöket a magyar gazdaság helyzete, ahogy mi látjuk a jövő évi költségvetésen keresztül.

Tehát az államháztartás egyensúlyának a biztosításához a gazdasági növekedés az, amit a főtitkár úr többször említett. Magyarország számára kulcsfontosságú a költségvetési konszolidáció, a strukturális reformok, amikhez most kezdünk hozzá, és az adósságcsökkentés.

A kiegyensúlyozott államháztartás követelménye, az adósságkorlát rögzítésre került a jövő évtől a hatályos alaptörvényben is. Tehát ilyen még nem volt Magyarországon, hogy az alaptörvényben rögzítsük az adósságplafont.

Hazánk, és ezt szeretném ismételtelen aláhúzni, elkötelezett a 2011-re rögzítésre került 3 százalékos GDP-arányos deficitcél tartása mellett. Nem könnyű. Mi, vidéki képviselők, azt is mondhatom, hogy szenvedünk ettől, szenvednek az önkormányzataink, de a kormány nem tágít ettől, mert ismeretes, különösen Brüsszelben gyakran előfordulván, tisztelt főtitkár úr, hogy Magyarország 2004 óta még mindig a túlzott deficiteljárás alatt áll, és szeretnénk, ha ennek az eljárásnak vége szakadna. Fontos célkitűzésünk az, hogy Magyarország kikerüljön ezen eljárás alól. Remélhetőleg ez a következő évben be is fog következni, mert minden növekedésnek, vagy a válságtól való elrugaszkodásnak, ahogy a miniszterelnök fogalmazott, alapfeltétele ennek a hiánynak a tartása és az adósság csökkentése.

Ez egy másik olyan cél, amit a magyar polgárok nehezen értenek meg. Miért éppen most, miért éppen nekünk? Miért kell ezeket a strukturális reformokat éppen most bevezetni? Magyarországon ezzel mindenki egyetért, csak amikor az oktatás reformjára kerül sor, akkor a pedagógusok mennek tüntetni. Amikor az egészségügyre, akkor ők, és sorolhatnám tovább. Tehát nagyon nehéz helyzetben vagyunk. Látszik, hogy a görög példa, a tüntetések ragadásak, Magyarországon is többen demonstrálnak.

Ugyanakkor a miniszterelnök és ez a költségvetés is egyértelművé tette, hogy a cél a hiány csökkentése, csak ezáltal lehet elrugaszkodni, hogy több költségvetési hányad jusson az oktatásra és a többi. Tehát ez a nagy dilemmánk, és ezt, úgy hiszem, a 4 éves ciklus első vagy második évében még meg lehet lépni. Hiszen ezt az üzletemberek talán mindig kritikaként fogalmazzák meg, hogy mi 4 évben tudunk gondolkodni. Talán ez a kormány az, amelyik megpróbál hosszabb távra gondolkodni. Ez nem népszerű, ezt nehéz megmagyarázni, ugyanakkor látjuk, mint kormánypárt, érezzük, hogy ezt nekünk meg kell lépni, ami az elmúlt 10 vagy 20 évben elmaradt.

Igenis, sok tekintetben pazarló a közigazgatás, többkörös a közigazgatás, ezt egyszerűbbé kell tenni. És van egy óriási dilemmánk: a magyar út. Londonból nagyon sok kritikát kapunk a magyar út kapcsán, hogy hogyan lehet egyszerre munkahelyeket teremteni, államadósságot csökkenteni és innoválni, innovatívan fejleszteni a GDP-t, a gazdaságot.

És a magyar kormány eltökélt a jövő év kapcsán, bár különböző előrejelzéseket lehet olvasni, ki 1 százalékos, ki 3 százalékos, ki mínusz 2 százalékos mond, hogy hogyan is lesz jövőre. Aggódva nézzük elsősorban a német gazdasági teljesítményt, és most azon előrejelzéseket olvastuk, hogy az Unióban nemhogy növekedés nem, hanem stagnálás, esetleg recesszió jön. Ez ránk kihatással van, és itt a magyar költségvetés, elnézést kérek a tolmácsoktól, bespájzolt, vagyis a tartalék a kulcskérdés. A tartalék. Ettől is szenvedünk, nem tudjuk azokat a terveket végrehajtani a választókerületekben vagy más helyen is, amiket ígértünk. És itt van a nagy kérdés, a foglalkoztatás növelése.

Ugyanakkor a globalizált európai piacon a mi gazdaságunk továbbra is nyitott. Önök a jó példák erre. Nem szeretnénk befelé fordulni, ugyanakkor van egy igény, hogy a versenyképesség kapcsán tisztázzuk a magyar cégek helyzetét. Például a fogyasztóvédelmet megerősítettük a nagy nemzetközi áruházláncok esetében is. Mint ahogy ez természetes Franciaországban, természetesnek vesszük Magyarországon is.

Az elmúlt évben Michel Barnier úr volt a vendégünk, és vele egy nagyon fontos eszmecserét folytattunk arról, hogy hogyan lehet a hazai kis- és közepes vállalkozásokat helyzetbe hozni úgy, hogy nem sértjük meg az európai verseny jogait. Tehát ez alapvető dilemma, és úgy érzem, hogy ebben mindnyájan, akár multinacionális cégeknek, akár kis- és közepes hazai vállalkozásoknak van egy kulcskérdése, a banki háttér, a banki finanszírozhatóság. Éppen ezért várjuk azt a döntést, ami megengedi azt, hogy a bankok konszolidációjával ne csak az anyavállalatok, hanem legyen kötelező értéke a fiókjainak is, amelyek Kelet- és Közép-Európában vannak, itt is végezzék el ezt a feltőkésítést, mert különben nem fog működni a magyar gazdaság. Például az Erste Bank esetében most történt meg, hogy 600 milliót visszahoztak abból, amit évente profitáltak azért, hogy életképes legyen a magyarországi bankfiók. Nekünk kulcskérdés, hogy a banki szektort megerősítik-e Magyarországon, hiszen enélkül sem a nagyvállalatok, de főleg a kis- és közepes vállalatok nem életképesek, nem is szólva az ipari innovációról, ami a versenyképességünket lenne hivatott növelni.

Elnézést ezért a rövid kitérőért. Megadom a szót az alelnök úrnak.

MILE LAJOS (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Kedves Vendégeink! Én is megköszönöm a tájékoztatót és azt is, hogy immáron rövid időn belül másodszer tudunk eszmét cserélni meghatározó folyamatokról. Én most itt a magyar költségvetés értékelésébe nem mennék bele, úgymint az elején vagyunk még ennek a folyamatnak, és ez egy fordulatot időszak lesz. Nyilván tudják, hogy itt a válság kezelésével párhuzamosan zajlik a következő pénzügyi keretnek a kialakítása is az EU-n belül, és itt azért elég fontos hangsúlyok és elképzelések fogalmazódnak meg vagy érzékelhetők.

Az első megjegyzésem vagy kérdésem: Magának a válságnak a természetrajzát milyennek látják? Hiszen átéltünk egyet 2008-ban, ezt az anyag említi és utal rá, hogy tulajdonképpen, ha úgy tetszik, még a pénzügyi stabilitásnak is jót tett ez a 2008-as válság, de most azt kell tapasztalunk, hogy itt egy újabb nagyon komoly válságnak a közepén vagyunk, és ha úgy tetszik, ennek a tétje már túl is nő a 2008-as válságon, hiszen itt már az egész euróövezetről beszélünk, és mintha az egész integráció is veszélybe került volna. Mondom ezt anélkül, hogy dramatizálni akarnám a helyzetet. Tehát valóban csak a banki szektor válságáról lenne szó, vagy pedig valamilyen mélyebb okot kell keresni, tehát esetleg rendszerszintű problémák okozzák-e a válságokat? Gondolok itt például az eurózóna megalakításának a körülményeire és szabályozására. Nem érzékelhető-e olyan rendszerszintű probléma, ami eleve magában hordozza ezeket a válságoknak a megjelenését? Ez egy ilyen kérdés vagy felkérés lenne a közös gondolkodásra, hogy ténylegesen milyennek látják a természetrajzát ennek a jelenség-halmaznak, mi az okozója.

A következő az már részletkérdés. Itt Magyarország nem vesz részt az Euró Plusz Paktumban, ez a konszolidált társaságiadó-alap harmonizációjára vonatkozik, ezzel kapcsolatban a Bizottság számára továbbra is készítik a joganyagokat tehát egyfajta jogalkotási folyamat zajlik. Hogyan értékelik ezt a magyar magatartást, hogy mi ezen kívül maradtunk? Ez valóban távlatilag Magyarország előnyére szolgálna vagy előnyt jelenthetne?

A következő: a közös agrárpolitikával kapcsolatban változásokat terveznek. Nyilván egyrészt csökkenteni akarják a kiadásokat, túlzónak érzékelik - és én nem akarok külön az angolok helyzetére kitérni ebben az ügyben -, viszont a közvetlen kifizetések átalakítását is tervezik és a hektáronkénti díjazást. Kérdezném, hogy ez az önök helyzetét mennyiben befolyásolja, és ennek a gazdasági hatásait hogyan értékelik.

A másik ilyen a kohéziós politika, ahol egy 2,5 százalékos GDP-re vetített arányt kívánnak plafonként meghúzni, és ezáltal ennek lehet olyan következménye, sőt, biztos, hogy lesz, hogy pont az eredeti céllal ellentétes hatást fogunk tapasztalni. Magyarán: nem fognak az egyenlőtlenségek csökkenni, hanem féltő, hogy az elmaradott régiók még jobban leszakadnak

ezáltal, hiszen ez egy egyszerű belátás, és kérdés, hogy egy ilyen fajta egységesített kohéziós allokáció milyen eredményeket hozhat, és egy ilyen fragmentált és töredezett, egyenlőtlen Európa vajon mennyire lesz képes felvenni a versenyt mondjuk a globális térben.

Még egyetlen dolgot hagytam a végére. Itt többféle eszközzel beszélünk, az egyik ez az Európai Pénzügyi és Stabilitási Eszköz, aminek a feltökésítésén vagy egyáltalán finanszírozásán most nagyon komoly viták vannak, 400 milliárdról, már 1000 milliárdról, 2000, 3000 milliárdról lehet beszélni. Mi az elégséges és mire fordítandó ez? Ez azért az egyes tagállami költségvetésekre nagyon komoly terhet jelent, és itt mondjuk a németeknek a berzenkedése eléggé érthető, hogyha megnézzük, hogy ebből ki mennyiben részesedik.

Itt van még ez az Európai Stabilitási Mechanizmus, amelyik 500 milliárdos forrást jelent, ennek a finanszírozása szintén a tagállami költségvetéseket terheli, hogyha jól megnézzük. Az úgynevezett FTT, a banki tranzakciók után kiszabandó adó még csak a jövőnek terve, nagyon csodálkoznék, hogyha az angolok átengednék ezt például. Ez azt jelenti, hogy az esetleges forrásoknak a sorsa az EU-n belül, a bevételi oldalra gondolok és egyáltalán a válságkezelésre és a stabilitásra, enyhén szólva kétes. Ezek fényében önök hogyan látják akár ennek a válságnak a kezelhetőségét, vagy hogy ezek az intézmények egyáltalán hogyan tudnak beilleszkedni az integrációba? Én most direkt nem tértem ki az esetleges szerződésmódosításra, mert az még egy külön bonyolultabb dolog, hogyha a 126-oshoz vagy a 136-oshoz hozzáúlnak.

Magyarán: Ezeknek az ismeretében vagy ha ebbe a kontextusba helyezzük a jelenségghalmazt, hogyan látják akár a középtávon az esélyét annak, hogy az EU megerősödik vagy esetleg újra kell gondolni az egész rendszert?

Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Káli képviselő úr, tessék parancsolni!

KÁLI SÁNDOR (MSZP): Tisztelt Vendégek! Tisztelt Bizottság! Mi, az ellenzék egyik része úgy ítéljük meg, hogy amit itt az elnök úr is elmondott és folyamatosan hallunk a magyar gazdaság, a magyar költségvetés helyzetéről - és gondolom, nem elsősorban ebben a bizottságban szeretném ezt elmondani, de azért egy mondatot mondok -, úgy látjuk, hogy ez egy nagyon jól kommunikált ámokfutás, amit egyébként a közvélemény jelentős része, köztük a gazdaság szereplői is érzékelnek már. Éppen ezért én csak egyet szeretnék kérni, hogy amikor önök kiszámíthatóságról beszélnek, akkor ha erről mondanának pár mondatot, hátha ez eljut a döntéshozókhoz is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Bana képviselő úr!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. A Jobbik nevében én is szeretném megköszönni az újbóli tájékoztatást a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjainak, illetve az Európai Gyáripárosok Kerekasztalának és a főtitkár úrnak is.

Nagyon örülök annak, hogy a főtitkár úr említette és kiemelten érintette a kutatás-fejlesztés és innováció témakörét. Ezt a területet a mi bizottságunk is kiemelten kezeli, nagyon sokszor vitáztunk már erről a témáról, és öröndetes és új fejlemény az, hogy a tegnapi napon elfogadásra került egy eseti bizottságnak a felállítása a magyar Országgyűlés részéről, amit a mi frakciónk, a Jobbik frakciója is támogatott, egy innovációs és fejlesztési eseti bizottság fog működni az Országgyűlés keretei között. Ez is jelzi azt, hogy a Magyar Országgyűlés és benne mi, a Jobbik mint nemzeti ellenzéki párt is, fontosnak tartjuk ezt a területet.

Egy másik dolog, amit az 1-1,5 hónappal ezelőtti találkozó után szeretnék aláhúzni. Akkor Balczó Zoltán alelnök úr volt az, aki kiemelte azt, hogy jó néhány helyet minket, a Jobbikot multiellenes pártnak aposztrofálnak, neveznek. Ez egyáltalán nem fedí a valóságot, szeretném ezt hangsúlyozni, hiszen mi üdvösnek tartjuk azoknak a multinacionális vállalatoknak a szerepvállalását, amelyek valóban technológiát hoznak, valóban hozzájárulnak a társadalmi fejlődéshez.

Ugyanakkor a másik oldalon azt tényleg hangsúlyoznom kell és ki kell emelnem, hogy az egyértelmű és határozott véleményünk az, hogy mindenképpen lépéseket kell tenni a multinacionális cégek közteherviselésbe történő bevonására. Mi ezzel gondoljuk azt, hogy el lehetne érni azt az egyenlő versenyhelyzetet, ami a magyar vállalkozások, kis- és középvállalkozások számára is üdvös lenne. A mi nézőpontunk tehát ebből a szempontból azért mindenképpen más, mint az önök nézőpontja.

És végezetül még egy területet szeretnék említeni, amit Mile Lajos képviselőtársam, alelnök úr már érintőlegesen érintett a hozzászólásában: a Magyar Országgyűlés tagjaiként, magyar képviselőkként természetesen mi azért jóval árnyaltabban látjuk azt, amit az Európai Gyáriparosok Kerekasztala megfogalmazott az agrárpolitika szerepének a csökkentésével kapcsolatban a költségvetésben. Önök azt fogalmazták meg a hozzánk eljuttatott véleményben, hogy mindenképpen üdvös lenne az, hogyha ezen a területen komoly változások következnenek be.

Magyarország számára a mezőgazdaság véleményünk szerint mindenképpen egy kitörési pontot jelenthet a jelenlegi válságos helyzetéből, ezért mi ezt a kérdést jóval árnyaltabban és máshogy látjuk, mint azt a főtitkár úr elmondta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnök úr!

KEREKES LÁSZLÓ, a HEBC elnöke: Köszönöm szépen. Ismét szeretném megköszönni a rengeteg kérdést és kommentárt. Szeretném megkérdezni elsősorban a főtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni az elhangzottakra, és aztán a tagjainkat is megkérném, hogy mondják el gondolataikat.

BRIAN AGER, az European Round Table of Industrialists főtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Rengeteg dolog hangzott el, és nagyon-nagyon nehéz lenne mindenre kimerítő választ adni, de a tekintetben, ami a magyar helyzettel kapcsolatban elhangzott, ez nyilvánvalóan nem az én tudáskörömbe tartozik, és ezt a magyar kollégáim asztalára helyezném. Néhány megjegyzést azonban engedjenek meg nekem.

Úgy tűnik, hogy sikerült a megfelelő diagnózist felállítani, még akkor is, hogyha ezt nagyon kemény lesz majd eladni, beleértve a magas államadósságot, a munkahelyteremtést, a kis- és középvállalkozások támogatását. Tehát nem közgazdászként számomra meglehetősen alapos és jó diagnózisnak tűnik az, amit önök felállítottak. És azt hiszem, itt az adósságválság a gyökere a problémának, ami az egész kontinensre kiterjedni látszik. De Dennisnek adom majd át a szót, akit én gazdasági gurunak tekintek az ERT irodájában, ő sokkal kompetensebb személy, mint én, abban, hogy erről véleményt formáljon.

Tehát visszatérve a saját megjegyzéseimre és az ön megjegyzéseire reflektálva: igen nehéz a mi számunkra kommentálni azokat a dolgokat, amelyek a politikusok dolgai. Mi nem vagyunk politikusok, hogy milyen a görög államadósság megoldási terve, hogy ki tegyen mit, ki milyen felelősséget vállaljon, ezt milyen arányban tegye. Úgy gondolom, hogy nagyon vékony jégen járunk, amikor ilyen területre tévedünk.

Azzal kapcsolatban azonban határozottan véleményt tudunk formálni, hogy milyen lehet ennek az ipari szövetségnek a szerepe a növekedés elindításában és a munkahelyteremtésben. És a legfontosabb üzenet a csúcstalálkozó felé az, hogy ez a

problémacsoport megoldásra vár, és ha ezt egyáltalán meg lehet oldani, akkor ezek az iparágak, ezek az iparvállalatok lesznek képesek úttörő munkát végezni, az ösvényt kitaposni magunknak abba az irányba, ami a válságból ki fog vezetni. És azt hiszem, Dennis majd a részletekre is rá fog térni.

És az előreláthatóság nem az én asztalom, de úgy gondolom, hogy nagyszerű dolog az ad hoc bizottság az innovációval kapcsolatban. Ez kifejezetten közel áll a szívemhez. Meggyőződésem, hogy Európa jövője az európai agyak segítségével fog majd kirajzolódni. Csodálatos egyetemeink vannak, nagyszerű tudósaink vannak, és úgy gondolom, hogy ezt a két csoportot össze kell hozni, és ők tudják majd az innováció útját kitaposni. Hogy ez most a mezőgazdaság vagy valamilyen más terület, számomra nem ez a kérdés. Minden fronton előre kell lépnünk, mindenhol, ahol versenyelőnyhöz tudunk jutni Kínával, Európával, Amerikával és Latin-Amerikával szemben. Egyesíteni kell az erőinket ahhoz, hogy meglegyen a megfelelő kutatás-fejlesztési alap, hogy az egyetemeken megfelelő infrastruktúrát tudjunk működtetni, és a gyerekeket arra tudjuk buzdítani, hogy ne csak a művészetek iránt érdeklődjenek, hanem a matematika és a természettudományok iránt is. Nekem két gyerekem a művészeti képzést választotta, úgyhogy így mondom ezt.

Tehát be kell látnunk, hogy mennyi deficitünk van, milyen hiányunk van a fiatal mérnökökből, és ez ténykérdés, és világosan rávilágít arra, hogy mi az Európai Unió problémája. Ez nem az ázsiai probléma, ahol azt látjuk, hogy az indiaiak és a kínaiak az IT-t választják tanulási célpontként, mérnökök akarnak lenni, újabb és újabb technikai vállalatokat akarnak alapítani. Ez nem nálunk van. Nálunk egészen más a helyzet.

Tehát meg kell vizsgálnunk, hogy milyen kemény döntéseket kell majd meghoznunk a jövőben, hiszen úgy gondolom, hogy ezen a területen kevés a pénz, amit a többéves pénzügyi keret meghatározott. És ha egy picit visszalépünk és megvizsgáljuk, akkor látnunk kell, hogy a mezőgazdaság 37-40 százalékát veszi el ennek a pénznek.

Felmerül tehát ebben az összefüggésben egy kérdés, és világosan kell látni, hogy ezen a területen a változtatások szociális problémákat fognak kiváltani. Ezzel teljesen tisztában vagyunk. Tehát a mezőgazdasági eszközre szükség van, de hogy a mezőgazdaságot modernizálni kell, úgy gondoljuk, ez nagyon előnyös lenne.

Most Dennisnek adom át a szót, aki konkrét problémáról fog szólni.

DENNIS KREDLER, az European Round Table of Industrialists stratégiai igazgatója: Köszönöm szépen. Meg fogom próbálni összefoglalni egyben a különböző kérdéseket, és egyben megválaszolni ezeket. Tehát világosan válságban vagyunk, és ezt a válságot nagyon nehéz leírni. Itt többes számot kell használni, ez egészen nyilvánvaló.

Alapvetően azt látjuk, hogy három fontos kérdéssel állunk szemben. Az egyik, hogy egy adósságválság nyomaszt minket. Ez alapvetően a közszférában és a magánszférában kialakult adósságból alakult ki, és a legtöbb országban súlyos államadósság halmozódott fel.

A második mondandóm az, hogy nyilvánvalóan problémát jelent az, hogy milyen a monetáris uniónk architektúrája, szerkezete. Ez is egy probléma. Hogy ha expliciten fogalmazunk ezzel kapcsolatban, akkor ez szinte átvész minket a harmadik mondandómra: van monetáris uniónk, de nincs gazdasági uniónk, és ezt Brüsszelben gazdasági kormányzásnak szokták nevezni. Erre gondolnak, amikor a gazdasági kormányzás kifejezést emlegetik. Mit jelent ez egészében? Ez azt jelenti, visszatérve most az eredeti, kulcsfontosságú pontra, amit Ager úr mondott a megjegyzésében, arról van szó tehát alapvetően, hogy nem rendelkezünk közös, eredményes módszerrel Európában arra, hogy beindítsuk a növekedést, a munkahelyteremtést a versenyképesség növelésével. És mi ezt szeretnénk elérni a versenyképesség növelése által. *(Ughy Attila távozik az ülésről.)*

Tehát a kérdésre a válasz, hogy mi is a válságból kivezető út? Sok vita van ezzel kapcsolatban, hogy például mit tegyünk Görögországgal. Nem állítjuk, hogy szakértők

lennék a görög probléma vonatkozásában, és erre konkrétan nem tudunk reflektálni, de rövid távon aggasztónak találjuk azt, hogy a helyzet egészében, amit konkrétan Görögország kiváltott, de talán más EU-tagállamok is kiválthatnak hasonló helyzetet, a probléma az, hogy megjelentek a függő követelések az európai bankokban, és ez likviditási problémákat okoz. Ennek a következménye az, hogy a vállalatok nem jutnak forrásokhoz. 2008-2009-ben ezt tapasztaltuk, és a vállalataink aggódnak, hogy ez újra felmerülhet.

Hadd fogalmazzak világosan: nem tapasztaljuk ezt most pillanatnyilag, nem érezzük, hogy pénzügyi korlátokba ütköznénk, de aggódunk, hogy ez újra kialakulhat abban az esetben, hogyha a görög válság megfertőzi az európai bankrendszert, ezért gondoljuk nagyon fontosnak az újratőkésítést.

Nyilvánvalóan minden ilyen lépés csak rövid távon oldhatja meg a problémát. Ennek ellenére nagyon fontosnak tartjuk ezeket, de figyelni kell a közép- és a hosszú távra is. Úgy gondoljuk, hogy közép- és hosszú távon nincs más lehetőség, mint kinőni magunkat, kinőni ebből a válságból. A növekedés nagymértékben a választ jelenti a tekintetben, hogy fenntartható módon hogyan lábálhatunk ki a válságból. Ez nem lesz gyors, több évre lesz majd szükség, de már itt van a legfőbb ideje annak, hogy elkezdjük a megfelelő szakpolitikáknak a felállítását, elindítását. Azt kell mondanom, hogy ezt már ma meg kell tennünk. Elhangzott már itt az, hogy arra vonatkozóan a válasz, hogy ezt hogyan kell megtenni, ezek a válaszok már megszülettek, most már csak az implementációra várunk. Az implementációnak azonban meg kell történnie, és tisztában vagyunk azzal, hogy ez is milyen nehéz, hiszen nap mint nap a rövid távú intézkedések rengeteg energiánkat és időnket már most lefoglalják.

Nagyon röviden néhány más témára, pontra is rátérnék. Volt egy kérdés a külpolitikával kapcsolatban is, hogy mi a véleményünk ezzel kapcsolatban. Nyilvánvaló, hogy az egyik olyan jelenség, amit aggasztónak vélünk, az a kérdés, hogy mi is a szerepe a gazdasági kérdéseknek az európai külpolitikában. Nem tapasztaljuk és nem érzékeljük, hogy strukturális szinten a jelenlegi külpolitikai szerkezet, ez az új, amit az Európai Unió az utóbbi időben működtetni kíván, kellőképpen hangsúlyozza a gazdasági kérdések fontosságát, gondolok itt az intézményrendszerre, amelyet a külpolitika érdekében létrehoztak.

Az egyik konkrét kérdés a közbeszerzés. Beszéltünk arról, hogy az Európai Uniónak többet kellene tenni azért, hogy az európai vállalatok sikeresebbek legyenek a más területeken meghirdetett közbeszerzési folyamatokban. Nem szeretnénk ugyanakkor azt tapasztalni, hogy a külső vállalkozások előtt bezárnák az európai közbeszerzési eljárásokat, mert úgy érezzük, hogy ez egy protekcionista spirál kialakulásához vezetne, és azt mindenképpen szeretnénk elkerülni.

Továbbá megnézve azt, hogy milyen kérdéseket írtam le magamnak, elhangzott egy kérdés a közös konszolidált vállalati adóalappal kapcsolatban. Egyértelmű az álláspontunk: úgy gondoljuk, hogy egy közös adóalap valószínűleg jó elképzelés, amely alkalmas arra, hogy a vállalatok versenyképességét javítsa, hiszen jelenleg a vállalatoknak a 27 különböző adórendszer figyelembevételével kell az adószámításukat elvégezniük. Nyilvánvaló, hogyha az adószámításukat csupán egyetlen rendszerre tudnánk alapozni az összes 27 államban, ez egy költségmegtakarítást jelentene, ezért a költségbevitel-arányunkat javítaná, ugyanakkor nem szeretnénk egyetlen közös adókulcsot. Ez, úgy gondoljuk, nemkívánatos hatást váltana ki, mégpedig csökkentené a versenyképességet.

Ennyit szerettem volna elmondani, és most átadnám a szót a HEBC-nek, amelynek a képviselője a magyar álláspontot tudja majd megfogalmazni.

KERÉKES LÁSZLÓ, a HEBC elnöke: Köszönöm az igazgató úrnak. Szeretném kérdezni az HEBC tagjait, hogy esetleg ki szeretne reflektálni az elhangzott kérdésekkel kapcsolatban. *(Jelzésre:)*

PETER A. HEGEDŰS, a HEBC tiszteletbeli tagja: Elnök Úr! Néhány olyan megjegyzésre szeretnék reflektálni, amelyek itt elhangzottak, ha megengedi.

A végén kezdem: Bana képviselő úr megjegyzése a multinacionálisokról és a tehervállalásról. Engedje meg, hogy azt mondjam, hogy ez nonszensz. Mi nem multinacionális vállalatokként mindenhol, különösen egyébként Magyarországon fizetünk adót, mindenféle pluszköltséget vállalunk, amelyeket ránk szabnak a munkavállalók foglalkoztatásával kapcsolatban. És mi ezt igenis megfizetjük, szemben azokkal a kisvállalkozásokkal, amelyekre ön utalt. Nagyon sok munkát végzünk, és azt tapasztaljuk, hogy mi nem a szürkegazdaságban működünk, azt hiszem, hogy egyetértenek vele. Talán ezek azok a megjegyzések, amelyek kiváltják azt, hogy a Jobbikot a multinacionális vállalatokkal szemben fellépő pártnak érzékelik.

Az előreláthatóság és a munkahelyteremtés. Ez a két dolog összefügg, minden ország beszél erről, még az Egyesült Államok is ezt teszi. Két héttel ezelőtt, mielőtt elutaztam, a Fox News, ami egyébként most az ellenzékét képviseli, egy interjút közölt. Ebben az interjúban azt próbálták bebizonyítani, hogy minél nagyobb az adócsökkentés, azonnal megindul majd a vállalatoknál a munkaerő-felvétel. Meghívták a tévébe egy interjúra egy nagyon nagy vállalat vezérigazgatóját, és azt kérdezték tőle, hogy ha tíz százalékkal csökkentjük az adót, azonnal elkezd-e majd felvenni az embereket. Az volt a válasz, hogy nem. És hogyha ezt vagy azt a terhet csökkentjük, akkor azonnal elkezd-e felvenni az embereket? Nem. De hát akkor mikor kezdi el felvenni az új embereket? Az volt a válasz, hogy akkor, amikor a termékemre megindul a kereslet.

Tehát amikor a kormányok arról beszélnek, hogy meg kell oldani a munkahelyteremtés problémáját, ez szorosan összefügg az előrejelezhetőséggel. Amikor a vállalkozások nem tudják pontosan, hogy milyen törvényekre számíthatnak, hogy milyen helyzet fog kialakulni, akár a következő négy vagy hat hónapos időszakban sem tudják ezt világosan, nem beszélve arról hogy négy-öt év múlva az ország milyen irányba fog elmenni, pedig ilyen előreláthatósági intervallumokban döntenek el a befektetésekről szóló döntéseket. Ezek a befektetések hozzák meg azokat a munkahelyeket, amelyeket mindannyian szeretnénk itt látni.

Az utolsó kérdés pedig az oktatás. Beszéltünk arról, hogy Európa legyen a kutatási központ, valóban becsülje meg az intellektuális kapacitását, amely szükséges a növekedéshez. Ez is kapcsolódik az előrejelezhetőséghez, így az oktatási rendszerhez is. Tehát akkor választanak majd a fiatalok szívesen mérnöki szakmákat, hogyha a mérnökök szintén jól keresnek majd, és megbecsült szakmát képviselnek, és nemcsak a bankárokról és a kommunikációs szakemberekről mondhatók majd ez el. Az ELTE igazgatóságában vettem részt több éven keresztül, és arról volt szó nagyon sok esetben, hogy hogyan tudnánk meggyőzni a tehetséges fiatalokat, hogy inkább vállalják a plusztanulást és inkább legyenek mérnökök, mint kommunikációs szakemberek vagy - teljes tisztelettel - politológusok, mert politológusokból Dunát lehet rekeszteni.

Köszönöm szépen a türelmüket.

KERÉKES LÁSZLÓ, a HEBC elnöke: Köszönöm szépen. Takács János!

TAKÁCS JÁNOS, az Electrolux vezérigazgatója: Köszönöm szépen. Mile képviselő úrnak: nem hiszem, hogy bele tudunk menni a részletekbe, mert annyi időnk nincsen, de arra a kérdésre, hogy Európa versenyképessége hogy áll vagy hogyan látjuk mi, én azt gondolom, hogy Európa sikerének a titka az az összefogás. A kérdés ma az, hogy van-e olyan zászlaja Európának, amit ha a magasba emelünk és meglengetjük, akkor Európa szerte megnyugodnak a szívek és beindulnak az agyak. Mert ha van, akkor ezt mindenki fogja követni. Csak lehet,

hogy nincs, mert van 27 darab, amit mindenki követ, és sokszor különböző irányokba mutatnak. Ha úgy tetszik, ezt egy kicsit egészséges fanatizmusnak nevezném, ha van ilyen, és az Európa iránt legyen.

Egy kicsit elkalandoztam az érzelmek világába, de visszatérek a földre: a Magyar Európai Üzleti Tanács úgy fogalmazta meg, talán a 2009. évi jelentésében, amikor az öt éves európai uniós tagságunkat néztük egy picit, hogy az európai uniós tagság Magyarország számára egy nagy lehetőség, de ugyanakkor egy nagy felelősség és kötelesség is. Kötelességünk hozzájárulni Európa sikeréhez. Ha ezt mind a 27 ország így megfogalmazza magának és ezt teszik, akkor biztos, hogy Európa sikeres lesz. És még egyet hozzátettünk, Judit biztos tudja, hogy melyik évben, én már nem tudom, a jelentésünkbe, hogy Európa nem Amerika és Ázsia ellenében vagy vele ellentétben kell sikeres legyen, hanem arra kell törekednünk, hogy Amerikával és Ázsiával együtt legyünk sikeresek.

Nem tudom megállni én sem, hogy ne szóljak Bana képviselő úr megjegyzéséhez annyit, hogy ez biztos valami sajnálatos félreértésen alapszik, hogy a nemzetközi vállalatok nem veszik ki részüket a közteherállalásból. Hiszen egyrészt természetesen mi is fizetünk adót, és ha valakinek volt, nekünk is, tíz éves vagy nem tudom, hány éves adókedvezményünk, akkor a társasági adót nem fizettük meg, de a helyi adót, a személyi jövedelemadót megfizettük. És a beszállítóink is hitelesen működnek, de csak velünk együtt, mert nélkülünk nem is lennének, ők megfizetik mindezeket az adókat, már csak azért is, mert a mi beszállítóink nem lehetnek és nem kerülhetnek abba a kategóriába, amiről Hegedűs Péter kollégám, barátom beszélt, mert akkor nem lehet a mi beszállítónk. A mi beszállítónk nem lehet sem a fekete-, sem a szürkegazdaság kategóriájában. Megköveteljük azt, hogy ugyanolyan etikai és morális szinten legyen és működjön, mint mi. De ha ezt elérnénk, hogy a kis- és középvállalkozások, azok, amelyekről valószínűleg szó volt, ne csak a műszaki vagy a minőségi szintet, vagy a nyelvtudás szintjén üssék meg, vagy üssék meg a nemzetközi vállalatok szintjét ezeken a területeken, hanem etikai-morális szinten, vagy a társadalmi felelősségvállalásból ugyanúgy kivegyék a részüket, arányosan úgy a részüket, mint mi. Ha például abban a városban, ahol mi működünk, amikor mi 1 millióval támogatunk valamit, akkor a tízszer kisebb beszállítónk 100 ezerrel támogassa és a 100-szor kisebb egy 10 ezressel, akkor majd nagyon-nagyon jó helyzet lesz Magyarországon. Úgyhogy inkább követni kellene a nemzetközi vállalatok példáját ezeken a területeken is. Köszönöm szépen.

KEREKES LÁSZLÓ, a HEBC elnöke: Köszönöm szépen Takács úrnak. Erényi úrnak szeretném megadni a szót.

ERÉNYI BALÁZS, a Shell Hungary elnöke: Köszönöm szépen. Én is köszöntöm a tisztelt elnök urat és a bizottságot. Arra a helyi kitérőre szeretnék reflektálni, amit az elnök úr megtett, és egy kicsit tulajdonképpen az egyéb hozzászólásokra is.

Amikor mi a reportunk, az idej jelentésünk címének a "Kiszámíthatóság és versenyképesség"-et adtuk, akkor azok a gondolatok voltak bennünk, amikre most reflektálnék. Ami a helyzet elemzését illeti, abban valószínűleg vehemensen egyetértünk az asztal mindkét oldalán abban, hogy milyen gazdasági helyzetben van az ország, és mik azok a fő vonulatok, amiket el kell érnünk. Ahol mi azt érezzük, hogy a vélemények eltérnek, az talán egyrészt a "hogyan." És a "hogyan"-ban nem feltétlenül a célok elérése kapcsán, hanem hogy a célok eléréséhez milyen eszközöket alkalmazunk.

Amikor a kiszámíthatóságról beszélünk, akkor ebben benne van az, hogy hogyan jönnek létre a törvények, a rendeletek, a környezetünk, a gazdálkodásunk környezete hogy változik. Egy kicsi betekintést adnék a mi munkánkba! A multinacionális cégek magyarországi vállalatainak a vezetői tulajdonképpen az ország nagykövetei, amikor a saját anyavállalataiknál bizonyos döntéseket akarnak kicsikarni. És nagyon fontos, hogy önöknek,

politikusoknak, döntéshozóknak, kormányhivatalnokoknak is tudni kell, hogy ha mi fel vagyunk vértelve megfelelő érvekkel, körülményekkel, akkor mi jót tudunk hozni az országnak, tudunk beruházásokat, fejlesztéseket hozni. Nekünk nagyon kellemetlen beszélgetéseink vannak, amikor ott kell állnom a vállalat board-ja előtt, és meg kell próbálnom elmagyarázni, hogy miért is elfogadható érv az, hogy decemberben kapunk egy olyan adót, ami a vállalat gazdálkodását teljes egészében felborítja, egész évre visszamenőleg. Nagyon nehéz helyzetben vagyunk.

Hogyan tudom én azt elmondani, hogy ez az a piac, amit fejleszteni kell és erőforrást kell idehozni, amikor fél évvel később, egy évvel később visszakapom, hogy: nem tudom kiszámítani azt, hogy mi fog történni a következő pillanatban. Azt gondolom, a Tanács többi tagja is nagyon hasonló cipőben van, és gyakran tudnak ilyen példákat felhozni.

Nem ismételném el az elhangzottakat, teljesen egyetértek a közteherviseléssel kapcsolatos megjegyzésekkel, amik elhangzottak. Úgyhogy én azt szeretném kérni, ajánlani, javasolni, talán az Üzleti Tanács nevében is, hogy mi partnerek vagyunk, kell, hogy legyünk ebben a kérdésben, akár mint a magyarországi vállalatok vezetői. A multinacionális cégeknél Magyarország érdekeit képviselő nagykövete tudunk lenni, munkahelyeket tudunk teremteni, de ezt önök nélkül és egy kiszámítható gazdasági környezet nélkül nem tudjuk hitelesen képviselni a saját döntéshozóinknál, odafent. Köszönöm szépen.

KERÉKES LÁSZLÓ, a HEBC elnöke: Köszönöm szépen. Elnök úr, akkor visszaadnám a szót.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Nagyon köszönjük a véleményeket és a kritikákat. Én ezt az elmúlt találkozónkon is hangsúlyoztam, hogy ez nem udvariassági látogatás, hanem face to face, ha kell, a kritikák megfogalmazása kapcsán. Így megyünk előbbre, így tanulunk egymástól is. Ezt köszönöm szépen.

Valóban, a multinacionális cégeket nagyon sok kritika éri. A magyar foglalkoztatók, tehát a magyar cégek magyar munkavállalókat foglalkoztatnak. Köszönjük azt a munkát, amit Magyarország nagyköveteiként végeznek. Közös célunk, hogy a magyar gazdaság versenyképes legyen. Csak ebből a helyzetből, amibe sajnos nemcsak Magyarország van, hanem az Európai Unió más tagállamai is belesodródta, ebből együtt kell kikecmeregnünk. Ez a másik közös érdekünk.

Meg vagyok győződve arról, Orbán Viktor miniszterelnök úr is említette ezt többször, hogy mindig figyel a multinacionális cégek működésére, hiszen éppen a tegnapi napirend előtti felszólalásában is említette azokat a nagy beruházásokat, amik létrejöttek például Miskolcon vagy Kecskeméten. Ha Magyarország nem lenne továbbra is kedvező helyszín a befektetők számára, akkor nem jönnének, és meggyőződésem szerint ezt mi szeretnénk folytatni.

És természetesen az éremnek mindig van két oldala. Korábban mi a kis- és közepes vállalkozóktól kaptuk a kritikát, hogy amíg per capita kiszámítva egy multinacionális cég jön Magyarországra, akkor egy fő mennyi állami támogatást kap, ugyanakkor a 10-20 főt foglalkoztatni akaró új kisvállalkozás nem kapja ezt meg. Tehát itt van egy közös érdekünk, mégpedig az, hogy például erre hozták létre a klasztereket, amik a multinacionális cégek köré font magyar kis- és közepes vállalkozások. És meg kell, hogy mondjam, igazat kell adnom abban, hogy ha az elmúlt 10 évben nincs ez a klaszter, akkor nincs ez a minőségi változás a magyar kis- és közepes vállalkozásoknál. Ezt el kell mondanom. És ez növeli azt a versenyképességet, hogy esetleg éppen a környező országokban is ezek a kisvállalkozások versenyképesek lehessenek. Tehát ezt el kell ismernünk. *(Káli Sándor távozik a bizottság üléséről.)*

Ami egy közös ellenségünk: a bürokrácia. Úgy tudom, az önök életét is keseríti, nemcsak az önkormányzatoknál, hanem általában véve mindenféle engedély. Ugyanakkor átestünk a ló másik oldalára, hogy fél óra alatt be lehet jegyezni egy magyar céget. Látjuk a felszámolások hatalmas mennyiségét. Tehát itt az adminisztráció egyfajta csökkentése, a magyar közigazgatás megreformálása eltökélt szándéka az új kormánynak, például az egyablakos rendszer, a kormányablakok kapcsán. Az egyik választópolgár kérdezte: és akkor tessék mondani, akkor az összes többi ablakot be tetszenek falazni, csak egy lesz? Igen. Mikor érünk el oda, hogy egy önkormányzat szolgáltasson? Ez nagyon lényeges. És higgyék el, nem könnyű ezt a fajta portfóliótisztítást elvégezni, ez a mi bőrünkre megy, de egyszerűen nem marad versenyképes Magyarország.

Tehát én úgy érzem, hogy itt az adminisztráció, a felesleges adminisztráció csökkentése az egyik cél, és ebben már látunk megoldást: a következő évben, nem tudom, 34 vagy 35 ilyen felesleges adminisztrációt fogunk csökkenteni a vállalkozások számára. Ugyanakkor nem jókedvünkben kell, hogy meglépjük például az áfa-emelést, ami megint csak keserves dolog, és azok az intézkedések, amelyeket önök is tapasztalnak, a közös tehervállalás ügyében történnek.

Például a Bundestag képviselői fél éve voltak nálunk, és nagyon-nagyon kemény kritikát kaptunk, hogy mi az, hogy a német cégeket mi különadóval terheljük, és akkor elkezdtek sorolni. Szerencsére nálam volt a lista, azon magyar cégek, és elmondtam, hogy bocsánat, ez nem nemzeti függő. Ilyen helyzetben vagyunk, és ebből mi számítunk arra, hogy az EU-szolidaritás alapján valahogy ki tudunk lábalni. Ezért fontos az a kritika, amit kell, hogy elsősorban a gazdasági kormányzás meghalljon. Mi ezeket a frakcióban közvetíteni szoktuk, kormánypárti képviselők. És nehogy azt higgyék, hogy egy kellemes találkozás egy-egy Fidesz frakcióülés, különösen most a költségvetésnél, különösen a közigazgatás átalakításánál, amikor 70 polgármester ott ül a frakcióban.

Azért az elmúlt találkozón mondtam, remélem, hogy képviselőtársaim nem kezdik el mondani, hogy hova jöjjenek önök befektetni, Magyarország melyik részére, mert azért bennünk ott munkál, egyéni képviselőkben az, hogy nemcsak Budapest, hanem Tokaj-Hegyalja vagy éppen Kelet-Magyarország, Sopron, mindenkinek próbáljuk kiajánlani, hogy mi a legjobb. Csak hát vannak korlátaink, és nemcsak a pénz, hanem az oktatás is. Az oktatásban nekünk szerencsénk van a Miskolci Egyetemmel, amelyik egyfajta háttérét adja az innovációnak, aminek keretében többek között a Bosch befektetett Miskolcon. Itt egy óriási ellentmondás van: Magyarországon 10-11 százalékos munkanélküliség van, és ha jön egy külföldi cég, akkor az első dolog összehívni a szakembereket, akik hajlandók eljönni dolgozni. Itt van a legnagyobb probléma, hogy nincs elegendő jól képzett szakember, ez alapvetően fontos - és nemcsak az egyetemi képzés, hanem mondjuk a szakképzésre gondolok. El szoktam mondani azt is, hogy nekünk elsősorban nem egyetemi tanárookra van szükségünk, hanem olyan csempézőre, aki a fürdőszobában felrakja a csempét. 20 évig azt nézem, ha ferde, és minden reggel mérgesen kelek föl. Én most már keresek egy tanfolyamot, ahol a víz- és gázszelést el tudom végezni, mert nem találok egy rendes szerelőt, amikor szükséges. *(Derültség.)*

Tehát ezek azok a reális helyzetek, amiből mi szeretnénk lépésről lépésre Magyarországot kihúzni a saját hajánál fogva, és ez csak együtt megy. Takács úr említette, hogy sikeres Európai Unió. A mi elnökségünknek ez volt a szlogenje: erősebb Európa, és Magyarország kész áldozatokat hozni az erősebb Európáért. *(Murányi Levente távozik az ülésről.)* Látuk a szomszédunkban, hogy ez majdnem nem sikerült, és nagyon kemény megjegyzéseket olvastunk, hogy ugye, akkor jó volt, amikor az eurót bevezették, akkor segített az országnak, Szlovákiának, nem került olyan helyzetbe, mint az eurózónán kívül. Az éremnek van másik oldala is. Amikor osztogatni kell, mindenki szeret ott lenni, de amikor a békát kell lenyelni... - szóval ez az európai szolidaritás alulnézetből. Amiben nagyok voltak a

németek és a franciák a háború után, nekünk ezt még gyakorolni kell itt, Közép-Kelet-Európában. Ezért köszönjük azt a kritikát, ami nem kellemes, de kell, hogy elhangozzék, például a versenyképességről, kiszámíthatóságról, igen, mi ezt közvetítjük a gazdasági kormányzás felé.

Tisztelt Tanácskozás! Kérdezem, hogy van-e még valakinek kérdése, véleménye. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Én úgy hiszem, hogy ez egy nagyon sikeres találkozó volt újfent. Én arra kérem önöket, hogy legyenek önök Magyarország nagykövetei. Fontos az, hogy mit képviselnek önök azokon az igazgatótanácsi találkozókon, amivel a saját cégüknel a magyarországi leányvállalatot képviselik. Nem könnyű. Ma nem könnyű Brüsszelben a Magyar Köztársaságot képviselni. Nem mosolydiplomáciáról van szó. Meggyőződésem, hogy Brüsszelben is azt becsülik, akinek van véleménye. Azt megtanultuk, hogy hogyan kell egymásra asztalt borogatni, de utána elmentünk a kollégákkal, az ellenfelekkel, és egy pohár bort vagy sört megiszunk. Ezt is meg kell tanulni. Ez még Magyarországon probléma, mert a nagy kérdés az, hogy sört vagy bort igyunk. *(Derültség.)*

Hölgyeim és Uraim! Én szeretném megköszönni Brian Ager úrnak és Dennis Kredler úrnak a véleményüket, jegyezték a gyorsíróink, és továbbítjuk a kormányzat részére. Köszönjük.

Szeretnék megismételni majd ezt a találkozót, nyilván a HEBC képviselőivel jövőre találkoztunk, és kívánok önöknek jó egészséget. Az egyik barátom mondta: csak egészség legyen, a többit úgyis megvesszük. *(Derültség.)* Köszönöm szépen. Az ülést bezárom, és visszaadom a szót, bocsánat, a zárszóra.

Szeretném emlékeztetni a képviselőtársaimat, hogy a jövő héten nem tartunk bizottsági ülést, hanem majd november 7-én tartunk.

Az ülést bezárom, és visszaadom az esetleges zárszóra a szót az elnök úrnak.

KEREKES LÁSZLÓ, a HEBC elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Más nem maradt, mint nagyon szépen megköszönöm az ismételt lehetőséget.

Külön szeretném megköszönni a főtítkárnak és a stratégiai igazgató úrnak ezt a rövid, kétnapos magyarországi látogatást, remélem, a szívükben megőrzik, és Brüsszelben valóban Magyarország érdekeit is képviselni fogják.

Köszönjük szépen az ismételt meghívást, bízunk benne, hogy lehetőségünk lesz ismét eljönni.

Köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 37 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és Farkas Cecília